

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně PhDr. H. P., zastoupené JUDr. Marcelou Lechnerovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Karlovo nám. 24, pobočka Olomouc, Dolní Hejčínská 20, proti žalovanému Ministerstvu kultury, Praha 1, Maltézské nám. 1, o kasační stížnosti soudem ustanovené zástupkyně žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2007, čj. 11 Ca 227/2004 – 95,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou původně u Krajského soudu v Praze domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva kultury ze dne 22. 6. 2004, čj. 10376/2004-SOK. Po postoupení věci Městskému soudu v Praze usnesením městského soudu ze dne 16. 3. 2007, čj. 11 Ca 227/2004 – 95 byla žalobkyni ustanovena zástupcem advokátka JUDr. Marcela Lechnerová. Proti tomuto usnesení podala tato zástupkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost. V ní v první řadě dovozovala, že má zato, že se nejedná o případ § 104 odst. 4 písm. b) s. ř. s., a že je tedy tato stížnost přípustná. Dále uvedla, že žádá, aby soud znovu přehodnotil její ustanovení zástupcem v této věci. Poukázala na to, že se správnímu právu nevěnuje a nemá ani praktické zkušenosti se soudním řízením v těchto věcech. Obává se, že by žalobkyni nemohla poskytnout právní služby na té úrovni jakou očekává.

Nejvyšší správní soud v této stížnosti uvážil takto:

Již v minulosti tento soud vyslovil, že rozhodnutí o ustanovení zástupce účastníku řízení není rozhodnutím, jímž se upravuje pouze vedení řízení a proto je proti tomuto rozhodnutí kasační stížnost přípustná (srov. rozsudek publikovaný pod č. 208/2004 Sb. NSS).

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. ovšem není kasační stížnosti přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V podané kasační stížnosti se stěžovatelka žádného z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. nedovolává a ani jinak výslovně nedovojuje, v čem spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Důvody, které uvádí, může uplatnit v žádosti o zproštění povinnosti zastupovat žalobkyni podané u Městského soudu v Praze. Pokud by městský soud takovéto žádosti nevyhověl a stěžovatelku by usnesením povinnosti zastupovat žalobkyni nezprostil, mohla by stěžovatelka takového rozhodnutí napadnout kasační stížností. Co do podrobností tohoto právního závěru je možno odkázat na usnesení zdejšího soudu ze dne 20. 3. 2006, čj. 8 Azs 11/2006 – 52, publikované na www.nssoud.cz.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu